

Fővárosi Ítéltábla

mint másodfokú bíróság

2.Mf.31.240/2022/12.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a dr. Viktor Éva ügyvéd jogi képviselő címe) által képviselt **Felperes1** (Cím2) I. rendű és **Felperes2** (cím9) II. rendű felpereseknek – a Funtig Ügyvédi Iroda (jogi képviselő címe1 ügyintéző: dr. Funtig Zoltán ügyvéd) által képviselt **Alperes1** (Cím1) alperes ellen munkaviszony jogellenes megszüntetése miatti jogkövetkezmények alkalmazása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 19.M.70.600/2021/35. számú - és 38. sorszám alatt kijavított - ítélete ellen a felperesek 37. sorszám alatt benyújtott fellebbezése folytán meghozta az alábbi

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felpereseket, hogy 15 napon belül fizessenek meg az alperesnek személyenként 15.000-15.000 (tizenötezer-tizenötezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság döntése és az alapjául szolgáló tényállás

[1] A Fővárosi Törvényszék a 2022. július 14-én kelt 19.M.70.600/2021/35. számú és 38. sorszám alatt kijavított ítéletével a felperesek keresetét elutasította és kötelezte a felpereseket fejenként 1.516.250 forint megfizetésére az alperes javára, valamint 1.380.737 forint illeték viselésére.

[2] A megállapított tényállás szerint a II. rendű felperes 2016. június 1. napjától, az I. rendű felperes 2017. március 20. napjától állt határozatlan idejű munkaviszonyban az alperessel. Az I. rendű felperes munkaköre szakértő, a II. rendű felperesé jogi munkatárs volt.

[3] A felperesek a munkájukat a közbeszerzési osztályon végezték, közvetlen felettesük felettes volt. Az osztályon jogi asszisztens munkakörben asszisztens, jogi munkakörben munkavállaló¹, munkavállaló², és munkavállaló³ állt, vezető jogi munkatársként dolgozott munkavállaló⁴, a közbeszerzési osztály a beszerzési igazgatóság alá rendeltén működött osztályvezető vezetésével. Az I. rendű felperes mentora munkavállaló¹, míg a II. rendű felperesé mentor volt.

[4] A felperesek a munkájukat a mindenkor hatályos, a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény (a továbbiakban: Kbt.), a belföldi forrásból megvalósuló közbeszerzés esetén a 320/2015. (X.30.) Korm. rendelet, európai uniós forrásból megvalósuló közbeszerzés esetén a 274/2014. (XI.05.) Korm. rendelet alapján végezték. Emellett figyelemmel kellett lenniük az alperes vonatkozó belső szabályzataira: így a Szervezeti és Működési Szabályzatról szóló 24/2017. Vezérigazgatói Utasításra (hatályos: 2017. december 14-től), a közbeszerzési szabályzatról szóló 17/2017. Vezérigazgatói Utasításra (hatályos: 2017. július 24-től), a pénzügyi biztosítékokról szóló 12/2017. Vezérigazgatói Utasításra (hatályos: 2017. május 15-től) valamint a kötelezettségvállalás rendjéről szóló 7/2017. Vezérigazgatói Utasításra (hatályos: 2017. május 1-től), illetve az azt hatályon kívül helyező, a kötelezettségvállalás rendjéről szóló 2/2018. Vezérigazgatói Utasításra (hatályos: 2018. február 2-től). Mindezekén túl a közbeszerzési osztály osztályértekezleteken állapodott meg a jogértelmezést igénylő esetekben az egységes jogalkalmazást biztosító és azt követendő gyakorlatról, melyekre vonatkozóan az osztályvezető e-mail formájában is utasításokat adott. Az osztályértekezletekről nem készült jegyzőkönyv, feljegyzés, jelenléti ív. Az osztályon hozzáférhető volt kb. 15 év lefolytatott közbeszerzési eljárásának iratanyaga.

[5] Az osztály munkavállalói által elvégzett eljárási cselekményeket az ún. státusztáblában kellett rögzíteni, és legalább hetente frissíteni. Az osztályvezető rendszeresen küldött felhívásokat a státusztábla frissítésének fontosságáról, utalva arra, hogy e körben a munkavállalókat mulasztás terheli. 2016. október 18-án e-mailben az osztályvezető arról tájékoztatta a munkavállalókat, hogy „A státusztáblába beszúrtam még egy oszlopot az összegzés kiküldése után, hogy senki ne felejtse el, hogy amennyiben előírásra kerül ajánlati biztosíték, azt a Kbt.-ben előírt határidőben, aki nem tartja fenn az ajánlatát ezen nyilatkozattól, illetve összegzés kiküldésétől számított 10 napon belül”.

[6] 2017. április 20-án a „Mezőgazdasági útelvezetés létesítése a 86. számú főút szelvényében” eljárásban a II. rendű felperes mint eljárási felelős az ajánlattételi felhívást és abban a dokumentáció elérési útvonalát email útján megküldte az eljárás szakmai felelősének projektvezető projektvezetőnek. A dokumentáció árazott költségvetést tartalmazott, és így került közzétételre.

[7] A közbeszerzési osztály egységes gyakorlata szerint az eljárások során személyesen érkező hiánypótlásokat csak az ajánlattevőtől a felhívásban szereplő irodahelyiségben lehetett átvenni.

[8] 2017. szeptember 15-én az informatikai osztály munkatársa az ott tévesen benyújtott hiánypótlást átvitte a közbeszerzési osztályra. A felperesek az iratot annak ellenére átvették, hogy asszisztens és munkavállaló az tájékoztatást adta, hogy a hiánypótlás átvétele ilyen formában nem megengedett. Az átvételi elismervényt az I. rendű felperes írta alá. Az ekkor szabadságát töltő osztályvezető minderről asszisztens-től tudomást szerzett, majd a felpereseket szóbeli figyelmeztetésben részesítette az átvétel kapcsán.

[9] A felperesek feladatához tartozott az ajánlatok elbírálásáról összegzés készítése, amelyben rögzíteni kellett az összegzés kiküldésének napját, a szerződéskötési moratórium kezdő napját és lejáratának napját. Az alábbi eljárásokban tévesen került megállapításra a moratórium kezdő/lejáratának napja:

Rendszer licence követés és támogatás – mindkét felperes eljár, valamint aláírta az összegzést, kezdőnap: 2017. október 27., helyesen: október 28.

Hálózati eszközök beszerzése és hálózatépítés – mindkét felperes eljár, valamint aláírta az összegzést, kezdőnap 2017. október 3., helyesen: október 4.,

Vonalszakasz vonalszakasz villamos üzemének kiépítése és az állomások részleges akadálymentesítése, tervezése, kivitelezése: I. rendű felperes és munkavállaló4 járt el, mindketten aláírták az összegzést, kezdő időpont: április 11, helyesen: április 12., lejárati napja: április 23., helyesen: április 21.,

Vonalszakasz1 vonalszakasz korszerűsítése I. rendű felperes és munkavállaló4 járt el, az összegzést mindketten aláírták, kezdő időpont: szeptember 28., helyesen szeptember 29.,

Vonalszakasz2 vonalszakasz korszerűsítése I. rendű felperes járt el, kezdő időpont: szeptember 11., helyesen: szeptember 12.

Az osztályvezető aláírásával kiküldésre került az ajánlattevők részére az ezen megállapításokat tartalmazó összegzés.

[10] A felpereseket a munkaköri leírásban rögzített feladataik mellett kijelölhette az alperes arra is, hogy konkrét közbeszerzési eljárásban eljárási felelősként vegyenek részt. Az eljárási felelős a Közbeszerzési Szabályzat 1. fejezete értelmében: „a közbeszerzési eljárás

technikai-adminisztratív lebonyolításáért felelős [...] közbeszerzési jogi/közbeszerzési szaktudással rendelkező Zrt. alkalmazott, aki a Közbeszerzési Osztály állományán belül az adott eljárás koordinációját, lebonyolítását végzi. A közbeszerzési eljárásokban a bíráló bizottság titkáráként és – amennyiben az eljárásban közbeszerzési jogi bíráló bizottsági tagként nem kerül kijelölésre külső megbízott – közbeszerzési jogi / közbeszerzési szavazó tagjaként tevékenykedik.”

[11] Az eljárási felelősnek a közbeszerzési eljárásban feladatához tartozott az iratok megküldése a nyilvántartási munkatársnak a MIR rendszerbe történő feltöltés végett, majd az összes irat megküldésekor zárótanúsítvány megkérése iránt is utasítást kellett adni.

[12] Az Rendszer2 Szám Központi Forgalomirányító Rendszer kiépítése eljárásban, valamint a Vonalszakasz3 eljárásban hiánypótlás keretében történt meg a zárótanúsítvány megkérése.

[13] Az alperes, mint ajánlatkérő 2017-ben európai uniós értékhatárt elérő, nyílt közbeszerzési eljárást írt ki „Tervezési szerződés a 21. sz. főút város elkerülő és országhatár közötti szakasz fejlesztésének előkészítése tárgyában” a megközelítőleg 20 km hosszú országos közút tanulmánytervének és környezeti hatástanulmányának elkészítésére.

[14] Az alperes ebben az eljárásban eljárási felelősnek a felpereseket jelölte ki úgy, hogy a bíráló bizottságban az I. rendű felperes közbeszerzési tagként, a II. rendű felperes jogi tagként, míg az Kft.. felelős akkreditált közbeszerzési tanácsadóként vett részt. Az ajánlati felhívásra négy ajánlat érkezett.

[15] 2018. február 7. napján jegyzőkönyv készült a „21. sz. főút város... ajánlatok értékelése, hiánypótlási felhívásról döntés” tárgyában, amelyben az alperes hiánypótlást, felvilágosítás és indokolás kérést bocsátott ki az ajánlattevők részére. 2018. február 20-án a bírálóbizottság is ugyanebben a tárgyban ülést tartott. Az erről készült jegyzőkönyv tartalmazza, hogy az Kft1 ajánlatában az Egységes Európai Közbeszerzési Dokumentum (Dokumentum) II. rész A) pontjában egyrészt úgy nyilatkozott, hogy szerepel az elismert gazdasági szereplők hivatalos jegyzékében, ellenben a „ha nem: ...” rész is kitöltésre került. A bírálóbizottság megállapította, hogy az ekörben kiadott felhívásra az ajánlattevő a hiányokat nem megfelelően pótolta. Ugyanerre a megállapításra jutott a bírálóbizottság a Kft2. tekintetében is, megállapítva, hogy a részvétel körében a kitöltés nem megfelelő, mivel a gazdasági szereplő nem közös ajánlattevőként vesz részt a közbeszerzési eljárásban. Az árándoklás tekintetében a bírálóbizottság a jegyzőkönyvben rögzítette, hogy kérelemre azt az ajánlattevő Kft2. határidőben benyújtotta. A jegyzőkönyv IV. Összefoglalás része a bírálóbizottság döntési javaslatát tartalmazza, amellyel az Kft1 és a Kft2. ajánlatait érvénytelennek minősítette a Kbt. 73. § (1) bekezdés e) pontja alapján, arra tekintettel, hogy nem tettek eleget hiánypótlási kötelezettségüknek. A jegyzőkönyvet a felperesek aláírásukkal

hitelesítették, azon szerepel felettes osztályvezető, osztályvezető beszerzési igazgató és vezérigazgató helyettes vezérigazgató-helyettes aláírása is.

[16] A felperesek 2018. február 21-én az ajánlattevőket tájékoztatták a döntésről, az okiratot felettes és munkavállaló4 vezető jogi munkatárs is aláírta. 2018. február 22-én a felperesek a „Közbeszerzési eljárás összefoglalója” című irattal tájékoztatták a vezérigazgatót a bírálóbizottság 2020. február 20-i közbenső döntésre vonatkozó javaslatáról, amely szerint az Kft1 és a Kft2. ajánlata érvénytelennek, ellenben a Kft3 és az Kft4. ajánlata érvényesnek minősült, egyben kérték a jegyzőkönyvbe foglalt döntési javaslatok jóváhagyását. törvényes képviselő1 vezérigazgató a bírálóbizottság megállapításait döntéshozóként a jegyzőkönyv aláírásával 2018. február 27-én jóváhagyta. Közben a felperesek maguk tájékoztatták az osztályvezetőt arról, hogy az ajánlattevők részére az érvényességre, illetve az érvénytelenségre vonatkozó tájékoztatást hibásan, még a vezérigazgató döntésének meghozatala előtt kiküldték.

[17] 2018. február 27. napján felettes e-mailben tájékoztatta osztályvezető beszerzési igazgatót, hogy a „város2 Nagykörút hiányzó szakaszának négysávósításához szükséges tervezői feladatok elvégzése” tárgyú eljárásban jóváhagyásával korrigendum feladásáról intézkedtek, mivel ellentmondás volt a felhívás és a dokumentáció között, amely ellentmondás korrigendum nélkül nem kezelhető. Az I. kötet a műszaki és szakmai alkalmasság igazolása kapcsán benyújtandó dokumentumok „Ajánlattevő nyilatkozata a bevonni kívánt szakemberek tekintetében” pontjában ugyanis tévesen tüntette fel az SZKV jogosultságot alkalmassági feltételként, míg a felhívás mindezt nem ezt tartalmazta.

[18] 2018. március 28. napján munkavállaló1 az I. rendű felperes részére „AB visszautalás” tárgyú emailt küldött, melyben mellékként „Feljegyz_AB vissza_AT.doc” szerepelt. A megküldött irat az „M3 gyorsf. út Vonalszakasz4 (oh) közötti tanulmányterve korsz. felülvizsgálatának, megv. tanulmányának, KBHV, környezeti hatástanulmányának elkészítése” tárgyú eljárásban készült „ajánlati biztosíték visszautalása” tárgyú feljegyzés, amelyet munkavállaló1 osztályvezető1 pénzügyi osztályvezető részére készített. A feljegyzés rögzíti, hogy a Kbt. 54. § (5) bekezdése alapján az ajánlatkérő az eljárás eredményéről történő tájékoztatást követő 10 napon belül az ajánlati biztosítékot az ajánlattevő részére visszafizetni köteles. munkavállaló1 ebben az eljárásban a feljegyzéssel kérte, hogy az ajánlati biztosíték visszautalásáról intézkedjen a pénzügyi osztály, mivel az eredményhirdetés megtörtént.

[19] A városi eljárásban a felperesek 2018. március 29. napján készítették osztályvezető1 pénzügyi osztályvezető részére feljegyzést, amelyben azt rögzítették, hogy az ajánlatkérő a Kft2., valamint az Kft1 ajánlattevők ajánlatának érvénytelenné nyilvánításáról szóló tájékoztatást követő 10 napon belül a Kbt. 54. § (5) bekezdése alapján az ajánlati biztosítékot az ajánlattevők részére visszautalni köteles. Tartalmazza a feljegyzés a tájékoztatás megtörténtét és kérték az ajánlati biztosíték összegének visszautalásáról való intézkedést. A feljegyzést osztályvezető beszerzési igazgató és felettes osztályvezető is kézjegyével látta el.

[20] Ugyanezen a napon 2018. március 29-i keltezéssel a felperesek a Kbt. 70. § (2) bekezdése alapján felhívták az ajánlattevőket, hogy nyilatkozzanak, hogy ajánlatukat az ajánlati kötöttség meghosszabbított idejére is fenntartják-e, a meghosszabbított ajánlati kötöttség lejáratát 2018. június 1. napján jelölték meg.

[21] Az alperes a Kbt. 320/2015. (X.30.) Korm. rendelet 12. § szerint megkérte a Miniszterelnökség Közbeszerzési Ellenőrzési Főosztály (KEF) szabályosságra vonatkozó zárótanúsítványát az eljárásban. 2018. április 16. napján az eljárás ellenőrzésének eredményeként a KEF az alperes részére nem támogató tartalmú tanúsítványt bocsátott ki, melyben arról tájékoztatta az alperest, hogy a Kft2 Budapest Kft., valamint az Kft1 ajánlattevők ajánlatának érvénytelenné nyilvánítása nem volt jogszerű, ezért az ajánlatok bírálatának, illetve értékelésének ismételt elvégzése szükséges. A KEF álláspontja szerint a Kbt. 69. § (11) és (13) bekezdései alapján az ajánlatkérőnek lehetősége lett volna meggyőződni arról, hogy a kapacitást nyújtó szervezet szerepel-e a minősített ajánlattevők jegyzékében az Kft1 ajánlata kapcsán. A Kft2 Budapest Kft. ajánlata körében rögzítette, hogy az ajánlat 52. és 56. oldalán csatolt nyilatkozat és az előszerződés alapján megállapítható volt, hogy a Kft6. kapacitásnyújtó szervezetként vesz részt az eljárásban, és azt a csatolt előszerződés megerősíti. Mindezek alapján a KEF kérte, hogy a módosított bírálati jegyzőkönyvet és az összegzést az alperes küldje meg részére.

[22] 2018. április 17-én az osztályvezető a felpereseknek címzett e-mailjében az alábbiakat rögzítette: „Felperes2 kérem, hogy KEF tanúsítvány szerint a Kbt. 69. § (2) szerinti értékelést végezd el és nyilvánítsd érvényesnek az Kft1-et és a Kft2-t. Az erre vonatkozó döntést mielőbb állítsd össze, hogy haladjunk, mert még ezt követően kell a Kft2-t felhívni a Kbt. 69. § (4) bekezdés szerinti iratok megküldésére. Egy megjegyzés: Az Kft1-et a minősített ajánlattevős probléma miatt szerintem sem lehetett volna érvényteleníteni, mivel az elektronikus nyilvántartásból ellenőrizhető. A Kft2 esetében egyeztettünk, evk is volt, ezek után az ilyen jellegű hibát nem fogjuk hp-ztatni sem.”

[23] Ugyanezen a napon az osztályvezető e-mailt írt tájékoztatásul az osztály részére is. Ebben kérte, hogy „olvassátok el a mellékelt nem támogató záró tanúsítványt. Kérem, hogy arra figyeljete, hogy olyanra HP se menjen ki, ami Dokumentum hiba, de elektronikus adatbázisból ellenőrizhető (Ebben az esetben minősített ajánlattevők jegyzékében szereplésre volt ellentétes infó.) A másik érvénytelenítési ok is Dokumentum hiba – kapacitást nyújtó szervezet x-elt, hogy mással együtt vesz részt az eljárásban, beírta az ajánlattevőt. Erre az ME álláspontja az, hogy nem kell figyelembe venni, mert az ajánlatból megállapítható, hogy kapacitást nyújtó szervezetről van szó, ez olyan hiba, amit HP-éztatni sem kell. Kérem, hogy akkor ennek megfelelően járjatok el, ha ilyen esetbe van, azt ne hiánypótoltassuk. Látnunk kell, hogy az Dokumentum már lényegében egy következmények nélküli formanyomtatvány sok tekintetben, de általánosítani nem lehet (ld. részletes kitöltés alkalmasság körében és nem állapítható meg az alkalmasság).”

[24] 2018. április 20. napján a városi eljárás tárgyában ismét jegyzőkönyv készült. A jegyzőkönyv tartalmazza az Kft1 és a Kft2. ajánlatai érvénytelenné nyilvánításának

visszavonására vonatkozó döntést. A VI. pont „Aránytalanul alacsony ár vizsgálata” cím alatt azt rögzítette, hogy a bírálóbizottság a benyújtott aránytalanul alacsony árra vonatkozó indokolást megvizsgálta és további indokolás kérés kiküldését javasolta. Rögzítette, hogy az ajánlattevő által megadott indokolás nem elégséges a megalapozott döntéshez, ezért írásban további tájékoztatást kér a Kbt. 72. § (3) bekezdése szerint. A VII. pont tartalmazza, hogy a bíráló bizottság az értékelést a további indokolás bekérését követően végzi el.

[25] Az osztályvezető a városi eljárásban több hibát vélt felfedezni, kifogásolta, hogy a felperesek az ajánlati biztosítékot az összegzés kiküldését megelőzően küldték vissza, az árindoklásról a jegyzőkönyv nem tartalmaz döntést, a felperesek nem megfelelően számolták az ajánlati kötöttség meghosszabbított határidejét, az Kft1 és a Kft2. ajánlatát érvénytelennek tekintették. Mindezek alapján, valamint korábbi mulasztásokat is figyelembe véve kezdeményezte a beszerzési igazgatónál a felperesek munkaviszonyának megszüntetését.

[26] Az osztályvezető ezt követően az eljárást ügyintézésre munkavállaló2 részére adta át, aki 2018. április 13. napján felhívta az ajánlattevőket az ajánlati kötöttség fenntartására vonatkozó nyilatkozatra, illetve az ajánlati biztosíték újbóli rendelkezésre bocsátására.

[27] Az alperes a felperesek munkaviszonyát 2018. április 27-én közölt felmondással, képességükkel összefüggő ok miatt megszüntette a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (továbbiakban: Mt.) 64. § (1) bekezdése és a 66. § (2) bekezdése alapján. A felmondások azonos indokolása szerint: „A közvetlen munkahelyi vezető felé fennálló tájékoztatási, szakmai egyeztetési kötelezettség - a munkahelyi közvetlen vezető általi előzetes szóbeli figyelmeztetés ellenére történő - ismétlődő megszegése, valamint a munkavégzés alapján tapasztalt szakmai hibák, hiányosságok, a munkavégzés felületessége. A munkaviszony fennállása alatt a közvetlen munkahelyi vezető szóban többször kellett figyelmeztetést adjon, hogy a közvetlen felettséssel szemben minden, az adott közbeszerzési eljárás lényeges lépését, szóban is meg kell beszélni, szakmailag egyeztetni, mivel egységes szakmai álláspontot kell a munkáltatónak képviselnie. Az első nagyobb értékű – 2017. december 23-án megjelent, jelenleg folyamatban lévő uniós nyílt eljárásban (ezt megelőzően a munkaviszony fennállása alatt önállóan nem bonyolított ilyen típusú eljárást) szakmailag ellentétes döntéseket hozott az osztály által folytatott (egységes Kbt. értelmezésen alapuló, osztályértekezleten átbeszélt) gyakorlattal szemben, ami jelen eljárásban több szempontból is (ajánlati biztosíték közbenső döntést követő, összegzés kiküldését megelőző visszautaltatása, ár indokolás vizsgálat nélküli elfogadása, az ajánlati kötöttség meghosszabbított határidejének számítása) nagyobb részt reparálhatatlan helyzetet eredményezett. Több esetben került sor munkaköri kötelezettség mulasztásra, amely a munkavégzés felületességére volt visszavezethető.”

[28] A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 2.Mf.31.042/2021/5. számú végzése alapján megismételt eljárásban az elsőfokú bíróság a felperesek munkaviszonyuk jogellenes megszüntetése miatti jogkövetkezmények alkalmazása iránt indított kereseti

kérelmét megalapozatlannak találta az Mt. 64. § (2) bekezdése, 66. § (2) bekezdése, 6. § (2) bekezdése és 7. §-a alapján.

[29] Mindenekelőtt rögzítette, hogy a jogviszonyok alperesi felmondással szűntek meg, így az alperesnek nem kellett súlyos kötelezettségszegést bizonyítani. A vizsgálat tárgyát az képezte, hogy a felmondásnak olyan valós oka volt-e, amelyből okszerűen következhet, hogy a munkáltató nem kíván a munkavállalókkal együtt dolgozni. A másodfokú bíróság döntése alapján abból indult ki, hogy a felmondásban írt indok összegző - a felperesek képességével összefüggő - indoknak minősül, amit a perben az alperesnek lehetősége volt konkretizálni. Az alperes ezt 18 pontban részletezte az alábbiak szerint:

1. a „21. sz főút város...” eljárásban a felperesek az ajánlati biztosítékot az osztálygyakorlattal ellentétben a közbenső döntést követően, de az összegzés kiküldését megelőzően utalták vissza.

2. a „21. sz főút város...” eljárásban a felperesek az árindokolást vizsgálat nélkül fogadták el.

3. a „21. sz főút város...” eljárásban az osztálygyakorlattól eltérően számították az ajánlati kötöttség meghosszabbított határidejét.

4. az I. rendű felperes az „térségi felvételi épületek...” eljárásban értelmetlen mondatokkal megfogalmazott hiánypótlást adott ki,

5. az I. rendű felperes kiegészítő kérdés nélkül küldött ki kiegészítő tájékoztatást,

6. az I. rendű felperes elmulasztotta szignálni a kiküldendő iratokat,

7. az I. rendű felperes elmulasztotta a státusztábla napi frissítését,

8. két alkalommal az Rendszer2 Szám Központi Forgalomirányító Rendszer kiépítése eljárásban, valamint a Vonalszakasz3 eljárásban az osztályvezető kérte be az I. rendű felperes helyett a zárótanúsítványt,

9. az I. rendű felperes 2017. decemberében a szerződéskötési moratóriumot nem megfelelően számította,

10. a II. rendű felperes árazott költségvetést tett közzé a „Mezőgazdasági útátvezetés 86-os számú főút...” közbeszerzési eljárásban,

11. a II. rendű felperes „város2 Nagykörút hiányzó szakasza...” eljárásban felületesen készítette elő a dokumentációt,

12. a „21. sz. főút város...” eljárásban a felperesek még azelőtt küldték ki a közbenső döntésről szóló tájékoztatást az ajánlattevőnek, hogy a döntést a vezérigazgató meghozta volna.

13. a felperesek a közösen vitt eljárásokban hibát vétettek a szerződéskötési moratórium számítása tekintetében,

14. utólag, titkársági munkatárs jelzésére szignálták az általuk elkészített dokumentumot,

15. a „21. sz. főút város...” közbeszerzési eljárásban az aránytalanul alacsony árra vonatkozó indokolást bekérték, de annak tartalmát nem vizsgálták, így arra vonatkozó döntést a jegyzőkönyv nem tartalmazott,

16. a felperesek 2017. szeptemberben határidő lejártát követően nem ajánlattevőtől vettek át hiánypótlást az osztálygyakorlattal szemben

17. a felperesek a „21. sz. főút város...” eljárásban elmulasztották a szakmai egyeztetést, szakmai hibát vétettek, amikor Kft2., valamint az Kft1 ajánlatának érvénytelenítésére tettek javaslatot.

18. a felperesek 2017. február 7., 20., március 1., 14. napján szabálytalanul, a KBSZ 3. fejezet 3.5.8. pontban foglaltaktól eltérően írták alá a jegyzőkönyvet.

[30] Megállapította, hogy a felmondásban írt „szakmai hibák, hiányosságok, felületességből adódó munkaköri kötelezettség mulasztás, szakmai egyeztetés elmulasztása” összegző indokok a felperesek munkaviszonnyal kapcsolatos magatartásán alapulnak. Önmagában az a körülmény, hogy azokat az alperes a felperesek képességét érintő indoknak minősítette, nem teszi a felmondásokat jogellenessé és nem jelenti az indokok meg nem engedett bővítését.

[31] A 21-es számú főút tervezésére vonatkozó közbeszerzési eljárással kapcsolatosan a felperesek azt a tényt nem vitatták, hogy a döntésről való tájékoztatást 2018. február 21-én úgy küldték ki az ajánlattevőknek, hogy a döntési javaslatot tartalmazó jegyzőkönyvet a döntéshozó még nem látta el kézjeggyel. A mulasztás objektív, a felperesek munkakörét és az alperes tevékenységének jellegét is szem előtt tartó mérlegelésével úgy ítélte meg, hogy önmagában ez a mulasztás olyan súlyos hibának minősült a felperesek részéről, ami nyilvánvalóan okszerűvé tette a munkáltató azon döntését, hogy nem kíván a felperesekkel tovább dolgozni és a mulasztások olyan presztízsveszteséget rejtő helyzetet eredményezhettek, amelyek jogszerű felmondások alapjául szolgáltak. A Kbt. 79. § (1) bekezdése értelmében ugyanis a döntést követően kell a lehető leghamarabb megküldeni a tájékoztatást az ajánlattevőknek, a felpereseknek pedig nyilvánvalóan tisztában kellett lenniük azzal, hogy az eljárásban a döntést a vezérigazgató hozza meg. Mindez a jegyzőkönyv aláírási formátumából is kitűnik. Önmagában az a körülmény, hogy felperesek jelezték a hibát az osztályvezetőnek, nem teszi az indokot sem valótlanná, sem okszerűtlenné, és a hiba súlyát

sem csökkenti, és nem hagyhatta figyelmen kívül azt sem, hogy az osztályvezető - elmondása szerint - ezt rendkívül súlyos szakmai hibának tekintette.

[32] Rámutatott, hogy a bírói gyakorlat értelmében további tényállási elem hiányában nem teszi jogellenessé a felmondást az a körülmény, ha esetlegesen más munkavállalók azonos mulasztását eltérő módon szankcionálja a munkáltató. Ilyet a felperesek a perben bizonyítani egyébként sem tudtak. Úgy foglalt állást, hogy annak a körülménynek, miszerint az osztályvezető és a vezető jogi munkatárs is kézzel látta el a tájékoztatást, nincs jelentősége, mert ez nem a felelősség átszállását jelenti és nem mentesíti a feladatot ellátó beosztottat a hozzá tartozó feladathoz kapcsolódó felelősség alól. A vezető annak feltételezésével gyakorolja az aláírási jogát, hogy az eljárási cselekmény felelőse a tevékenységet az arra vonatkozó szabályok betartásával végzi. Az ellenőrzési jog gyakorlása nem jelentheti minden irat részletes áttekintését, és ezen a tényen az érintett irat rövid terjedelme sem változtat, és irreleváns a folyamatban lévő ügyek mennyisége is. Mindezt alátámasztja az alperesi SZMSZ 6.6 pont a) és g) pontja, valamint 6.7 pontja is, melyek értelmében a vezető felelőssége nem csökkenti a beosztott munkavállalók munkaköri leírásában meghatározott személyes felelősségét. A vezetőnek elsődlegesen a vezetett egység munkáját kell megszervezni, a beosztottakat irányítani, és ellenőrizni. A felperesek a döntés előkészítői voltak, a jegyzőkönyvből kitűnik, hogy a bírálóbizottság a közbenső döntésre javaslatot tett, a felperesek a vezérigazgató számára megküldött összefoglalóval a jegyzőkönyv és az abban foglalt javaslatok jóváhagyását kérték. A helyes eljárás a felperesek részéről az lett volna, ha a döntés bevétele után intézkednek a döntésről való tájékoztatással. Nem bírt relevanciával, hogy a beszerzési igazgató sürgette az eljárást, mert a felpereseknek nyilvánvalóan tisztában kellett lenni azzal, hogy ez a körülmény sem eredményezheti a tájékoztatás jogszerű kiküldését a döntésről azt megelőzően, hogy a döntés ténylegesen megszületett volna. Nem teszi a felperesek eljárását jogszerűvé az sem, hogy a vezérigazgató a javaslatot jóváhagyta, hiszen ez a felperesek eljárása időpontjában még nem volt tudható.

[33] Az Kft1 ajánlatának érvénytelenné nyilvánítása körében megállapította, hogy az Kft1 esetében nem történt egyeztetés az ajánlat érvénytelenné nyilvánítását érintően. Az osztályvezető 2018. április 17-én II. rendű felperes részére írt e-mailje és az osztály részére írt e-mailje értelmezéséből az olvasható ki, hogy az érvénytelenné nyilvánításról tájékoztatást, figyelemfelhívást adott ki a munkavállalók részére és nem a felperesek által hivatkozott eljárásban alkalmazott gyakorlatot változtatta meg, valamint az osztályvezető nem is értett egyet az érvénytelenné nyilvánítással. Az a kitétel, amely szerint „az ilyen hibát nem fogjuk hp-tatni” a Kft2.-re utalt, amely körében a felmondás jogszerűségét megállapítani nem tudta. Az Kft1 esetében a felperesek kifejezetten a Kbt. rendelkezése ellenében jártak el, a 69. § (11) és (13) bekezdés rendelkezéseivel ellentétesen nem adatbázis vagy más hatóság, gazdasági szereplő megkereséséről döntöttek, hanem hiánypótlást bocsátottak ki, és ennek nem teljesítése miatt tettek az érvénytelenségre javaslatot. A korábban kifejtettek szerint nem tulajdonított jelentőséget az osztályvezető aláírásának a javaslatot tartalmazó jegyzőkönyv kapcsán, és emiatt nem fogadta el azt a felperesi érvelést, hogy a jegyzőkönyv megküldésével az egyeztetés megtörtént. Rámutatott, hogy a felelős akkreditált közbeszerzési tanácsadó (FAKSZ) részvétele sem mentesítette a felpereseket a munkaköri feladataik teljesítése közben vétett hibák miatti felelősség alól, eljárásuk a Kbt. 69. § (11) és (13) bekezdésébe ütközött, és az osztályvezetővel való egyeztetés hiánya az ajánlattevő ajánlatának érvénytelenné

nyilvánításához vezetett. Mindezek alapján megállapította, hogy a felperesek az Kft1 ajánlatának érvénytelenné nyilvánításakor szakmai mulasztást követtek el, és ez megalapozta a felmondást.

[34] A szerződéskötési moratórium (9. és 13. indokok) időtartamának számításánál vétett hibák kapcsán rögzítette, hogy a régi Kbt. és a Kbt. alapján is a moratórium kezdő napja az összegzés kiküldését követő nap. A felperesek az alábbi hibákat követték el:

1. Rendszer licence - mindkét felperes eljár, a kezdőnap helyesen október 28.,
2. hálózati eszközök - mindkét felperes eljár, a kezdőnap helyesen október 4.
3. város4 – az I. rendű felperes járt el, kezdő időpont helyesen április 12., lejárati nap helyesen: április 21. (szombat munkanap volt),
4. város5i eljárásban az ügyintéző ügyintéző volt, 5.
- város3 – az I. rendű felperes járt el, kezdő időpont helyesen szeptember 29. 6.
- Vonalszakasz2 - I. rendű felperes járt el, kezdő időpont helyesen szeptember 12.

Megállapította, hogy a kezdőnap helytelen rögzítése mellett, egy esetet kivéve, minden alkalommal helyes volt a lejárati nap megállapítása. Ebből azt a következtetést vonta le, hogy a felperesek nem számolták bele a kezdőnapot az időtartamba, csak azt tévesen jelölték meg. Az I. rendű felperes egy esetben ugyan tévesen, későbbi napra határozta meg a lejárati napot, de emiatt a moratórium alatti szerződéskötés az alperesi hivatkozás ellenében nem történhetett meg. Mindezek alapján megállapította, hogy a felperesek a kezdő nap meghatározásában, az I. rendű felperes pedig egy alkalommal a lejárati időpont meghatározásakor hibát vétettek a moratórium számítása kapcsán. Rámutatott, hogy ez esetben sem eredményezhetett jogellenességet az, ha a munkáltató más munkavállalók mulasztását eltérő szankcióval sújtja, vagy nem szankcionálja, és az sem, hogy az eljárások némelyikében munkavállaló4 is részt vett. Az osztályvezető és a vezető jogi munkatárs által az összegzések megküldésére vonatkozó kísérőlevele aláírása körében korábban kifejtett álláspontjára utalt, és úgy ítélte meg, hogy ezek a felperesi mulasztások szintén a felmondás indokául megalapozottan szolgáltak.

[35] A hiánypótlások szabálytalan átvétele (16. indok) körében rámutatott, hogy az a körülmény, hogy a felmondást megelőzően emiatt a felperesek szóbeli figyelmeztetésben részesültek önmagában a felmondás indokának alapjául nem szolgálhattak, az eset összes körülményének mérlegelésekor azonban figyelembe vehető volt a felmondást megelőző szankció. felettes tanúvallomása szerint a szerzési igazgató ezt az okot felmondást megalapozónak tekintette megtörténtekor, csak az osztályvezető még nem javasolta a munkaviszony megszüntetését. asszisztens és munkavállalól egybehangzó tanúvallomása szerint az átvétel annak ellenére történt meg, hogy kifejezetten felhívták a felperesek figyelmét arra, hogy a következtetes osztálygyakorlat szerint az irat nem átvethető. A felperesek ekörben ellenbizonyítással nem éltek. Megállapította, hogy a felperesek eljárása a Kbt. 71. § (1) bekezdésébe és (8) bekezdés a) pontjába ütköző volt, a felperesek a más ajánlattevőkhöz képest eltérő feltétellel vették át az ajánlatot, holott a hiánypótlás a közbeszerzési eljárás kiemelten fontos jogintézménye, az ajánlat érvényessége, illetve

érvénytelensége múlhat és a Kbt. kógens rendelkezéseket tartalmaz. A felperesek együttesen jártak el, közösen hoztak döntést az irat átvételéről, így önmagában az, hogy az átvételi elismervényen az aláírás csak az I. rendű felperestől származik egy technikai kérdésnek minősül. Annak sem tulajdonított jelentőséget, hogy a hiánypótlást nem vette az alperes figyelembe elkészttség okán az eljárásban, mert a felperesek a Kbt.-be és az alperesi gyakorlatba ütköző eljárását ez nem írta felül.

[36] Mindezen valós indokok alapján megállapította, hogy azok okszerűen vezettek a munkáltatói felmondáshoz, és nem volt jelentősége annak, hogy a felperesek béremelésben, jutalomban részesültek, és annak sem, hogy egyéb iránt jól végezték a munkájukat.

[37] A bizonyítékok mérlegelése alapján megállapította, hogy az alperes nem sértette meg a joggal való visszaélés és a jóhiszemű joggyakorlás alapelvét sem. Nem minősül a meghozott döntés utólagos megváltoztatásának, ha a vezető az egyébként általa is aláírt, azonban a megfelelő végzettséggel, képzettséggel rendelkező beosztott által saját feladatkörében elkészített dokumentum és az alapjául szolgáló eljárás hibáit, mulasztását szankcionálja. Az osztályvezetői ellenőrzés nem jelenti a minden beosztotti munkakörben elvégzett feladat részleteiben való áttekintését, csupán egy további felelősségvállalásnak minősül, az osztályvezető maga is figyelmeztetésben részesült. Az alperes nem más munkavállaló mulasztását róta a felperesek terhére, egy esetleges ilyen helyzet egyébként is az okszerűség körében értékelendő, ugyanezen elvek miatt nem sérti az alperes eljárása a jóhiszemű joggyakorlás elvét sem, hiszen az alperes intézkedése nem áll szemben olyan korábbi magatartásával, amiben a felperesek alappal bízhattak. A felperesek az egyenlő bánásmód követelményének megsértésére kereseti kérelmet nem terjesztettek elő, így ezt vizsgálnia kellett.

[38] A felmondás további, a per során kifejtett részletező indokait nem találta megalapozottnak. Az ajánlati biztosíték visszautalás (1. indok) körében megállapította, hogy az alperes az általa állított gyakorlatot - miszerint csak a zárótanúsítvány után történik meg az ajánlati biztosíték visszautalása az érvénytelenné nyilvánított ajánlat esetén - a jogszabály értelmezésére, s nem annak ellenében adta ki. A tanúvallomások (felettes, munkavállaló2, munkavállaló3, munkavállaló1) alátámasztották, hogy az alperes azt az egységes gyakorlatot alakította ki, hogy a folyamatba épített ellenőrzés esetén a végső döntés a zárótanúsítvánnyal születik meg az érvénytelenségről, így a közbenső döntés nem tekinthető végleges döntésnek. Ennek a gyakorlatnak a követése azonban nem volt elvárható a felperesektől, mivel a bizonyítékok nem igazolták azt, hogy az alperes megfelelően közölte mindezt a felperesekkel. Az osztályvezető 2016. október 18-i e-mailje ilyen tájékoztatásnak nem minősül, abból nem olvasható ki, hogy a Kbt. 54. § a) pontjának alkalmazásakor az „érvénytelenné nyilvánítás” kitétel alatt a zárótanúsítvány megérkezését, azaz az érvénytelenség megállapításának véglegessé válását kell tekinteni. Megjegyezte, hogy az I. rendű felperes az e-mail kiküldésekor még nem is állt az alperes alkalmazásában. Az sem nyert igazolást, hogy ez a témakör az osztályértekezletek tárgyát képezte, mivel azokról jegyzőkönyv nem készült és jelenléti ívek sem álltak rendelkezésre. Önmagában az, hogy az osztályvezető úgy nyilatkozott, hogy a felperesek jelen voltak ilyen tárgyú értekezleteken, a felperesek jelenlétét még nem igazolja, továbbá a mentori rendszernek sem volt követhető, írásban dokumentált

olyan rendje, amelyből a munkavállalók részére átadott anyagok, ismeretek, a munkával kapcsolatos kifogások visszaidézhetőek lettek volna.

[39] A korábbi évek eljárási anyagaiból egységes jogszabályi rendelkezésekhez köthető gyakorlatra szintén nem lehet következtetni, azok egyedi eseteket tartalmaztak, az alperes nem csatolt olyan mintát sem, amiből nyilvánvaló kellett legyen a felpereseknek, hogy az ajánlati biztosíték visszautalása érvénytelenné nyilvánítás esetén a folyamatba épített ellenőrzés mellett az összegzés kiküldése után lehetséges. munkavállalól-tól származó „minta” sem egy formanyomtatvány, hanem egyedi eljárásban készült irat volt, amit megküldött az I. rendű felperesnek. Abból nem volt megállapítható, hogy más ügyekben is alkalmazandó általános, az osztály által kialakított gyakorlatot tükrözi, ahogy az sem, hogy az nem felülírható tekintetben, hogy mikor utalható vissza a biztosíték. Az alperes által csatolt képernyőfotó sem volt alkalmas a megfelelő mintatár létének alátámasztására. Megállapította, hogy a felperesek a Kbt. 54. § a) pontja és a KBSZ rendelkezéseinek (3.1.4.k.) megfelelően jártak el. munkavállalól által küldött minta is jogszabályhelyre tartalmaz utalást. Az alperes pedig olyan általa speciálisan kialakított gyakorlatra hivatkozott, amit bizonyítottan a felpereseknek nem volt módja megismerni. Úgy ítélte meg, hogy a jogszabály a felperesek számára annak tartalma szerint értelmezhető volt, és nem volt elvárható, hogy a jogalkalmazás előtt az osztályvezetővel egyeztessenek arról, hogy van-e az osztálynak jogértelmezésre, alkalmazásra vonatkozóan egységesen kialakított gyakorlata. Mindezek miatt a felmondás okszerű indokául nem szolgált az az indok, hogy a felperesek a közbenső döntést követően, de még az összegzést megelőzően utalták vissza az ajánlati biztosítékot.

[40] Az árindoklás vizsgálat nélküli elfogadása (2. indok) körében megállapította, hogy a 2018. február 20-i jegyzőkönyv szerint az ajánlattevő az árindoklást határidőben benyújtotta, így a felmondás ezen indoka nem tekinthető valósnak. A perben utóbb felhozott indok, miszerint a kifogásolt magatartásnak az minősül, hogy a felperesek az árindoklást bekérték, de azt nem vizsgálták, olyan utólagos módosításnak minősül az alperes részéről, ami a perben nem megengedhető. A felmondásban ez az indok nem is összegzően, hanem egyértelműen körülírt tartalommal jelent meg, és kizárólag erre terjedhetett a jogszerűség vizsgálata.

[41] Az ajánlati kötöttség meghosszabbított határidejének számítása (3. indok) körében megállapította, hogy a felperesek gyakorlata a Kbt. 70. § (2) bekezdésében foglaltaknak megfelelt. E rendelkezés értelmében az ajánlati kötöttség kiterjesztése a 60 napot nem haladhatja meg, ebből következően annál rövidebb időtartam megengedett. Az alperes ettől ellentétes egységes jogalkalmazás érdekében kialakított, általa állított gyakorlat közlését a perben bizonyította.

[42] Megállapította, hogy az alperes a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 522. §-a szerinti kötelezettsége ellenére nem bizonyította, hogy az I. rendű felperes értelmetlen mondatokkal megfogalmazott hiánypótlást adott ki az térség eljárásban (4. indok). Az alperes ezt a hiánypótlást nem csatolta, holott a KBSZ 8. fejezet 2.4 bekezdése, valamint 5. bekezdés 18. pontja alapján a hiánypótlási

felhívásokat kötelező megőrizni. A 2022. április 19-én érkezett 22. számú beadványhoz csatolt jegyzőkönyvek tartalmát a Pp. 220. § (7) bekezdése alapján figyelmen kívül hagyta, mivel az az utólagos bizonyítás szabályaiba ütközött. Megjegyezve, hogy ezek a jegyzőkönyvek sem támasztották alá az alperes által konkretizált indokot.

[43] A kiegészítő kérdés nélküli kiegészítő tájékoztatás (5. indok) körében az alperes konkrét állítást nem tett azon túl, hogy ez a tájékoztatás csak tervezett maradt. Az osztályvezető közvetett információkkal szolgált, így az indok valós és okszerű voltát megállapítani nem lehetett.

[44] Az iratok szignálására vonatkozóan (6. indok) az alperes 2017. március 30., április 24., június 8., július 31. és az augusztus 8-i keltű iratokra hivatkozott a felperesek mulasztása kapcsán. A perben meghallgatott tanúk (munkavállaló és asszisztens) konkrét mulasztásról nyilatkozni nem tudtak, csak általánosságban adták elő, hogy a szignálás elmaradt. Mindezek miatt az indok valóságát az alperes nem bizonyította.

[45] A státusztábla napi frissítésének elmulasztása (7. indok) körében a napi frissítés elmaradását róta az alperes a felperesek terhére. Az alperes e kötelezettség fennálltát nem bizonyította, ilyen tartalommal az e-mailek nem bírtak, pusztán az osztály egészére érkező figyelemfelhívások voltak, konkrét címzettje nem volt megállapítható. Ezért ezen indok a felmondás valós és okszerű alátámasztásául nem szolgált. Az osztályvezető is arról nyilatkozott, hogy eljárási cselekmény esetén kellett a státusztáblát frissíteni.

[46] A zárótanúsítvány (8. indok) körében megállapította, hogy az alperes által hivatkozott eljárásokban hiánypótlás keretében került sor a zárótanúsítvány megkérésére, az I. rendű felperes állította, hogy szóban felhívta a nyilvántartási munkatárs figyelmét a tanúsítvány megkérésére. A becsatolt bizonyítékokból nem tűnik ki, hogy az osztályvezető az I. rendű felperes helyett utasította a nyilvántartási munkatársat a tanúsítvány megkérésére. Önmagában az osztályvezető vallomása az indok valóságának bizonyítására kellő bizonyítékul nem szolgált.

[47] Az árazott költségvetés (10. indok) körében a KBSZ 3. fejezet 3.2.2.e pontja és 3.1.2.g pontja egybevetésével arra a megállapításra jutott, hogy a KBSZ egyértelmű felelősséget az eljárási felelősre a dokumentáció I. és II. kötet tekintetében ró, a költségvetés pedig a dokumentum IV. kötetének része, így nem okszerű az indok, amennyiben a mulasztás nem az I. és II. kötetet érintette. Önmagában az eljárási felelősre vonatkozó, a KBSZ 3.1.1 pontjában írt általános rendelkezés nem alapozhat egy adott témakörre vonatkozó speciális rendelkezésben konkrétan előírt felelősséget meghaladó kötelezettséget, még ha a II. rendű felperes úgy is nyilatkozott, hogy elmulasztotta áttekinteni a teljes dokumentumot. Az alperes nem támasztotta alá, hogy a II. rendű felperesnek ellenőrizni kellett volna a szakmai felelőstől megkapott anyagot, önmagában munkavállaló osztályvezető nyilatkozata sem volt elegendő a mulasztás megállapításához. Az, hogy a II. rendű felperes észrevehette volna az árazott

költségvetést, az ellenőrzésre vonatkozó, kifejezett rendelkezés, illetve bizonyított elvárás hiányában nem alapozza meg az ennek elmulasztására alapított felmondást.

[48] A II. rendű felperes kapcsán a város2-Nagykörút eljárásban a dokumentáció felületes elkészítésére vonatkozóan - 11. indok – megállapította, hogy az ellentmondás az alkalmassági követelményt érintette, amelyre vonatkozó előírást a KBSZ, a szakmai felelős feladata és kötelezettségét meghatározó 3.2.2.b, d pontjaiban tartalmaz. Eszerint a szakmai felelős adja meg az alkalmassági követelményekkel kapcsolatos elvárásait és részletesen kontrolálja a felhívások és dokumentációk szakmai tartalmának megfelelését megjelentetésre történő feladást megelőzően és a közzétételt követően. Ez olyan speciális rendelkezés, amellyel szemben önmagában az eljárási felelősre előírt általános szabályok alapján nem állapítható meg, hogy az alkalmassági követelményt érintő ellentmondás miatti korrigendumért és az ahhoz kapcsolódó esetleges határidő módosításáért, költségeként II. rendű felperes volt a felelős, így ez az indok a felmondást okszerűen nem alapozza meg.

[49] A Kft2. ajánlatának érvénytelenné nyilvánítása (17. indok) körében az osztályvezető is úgy nyilatkozott, hogy volt egyeztetés a felperesekkel és egyetértett a felperesek érveivel, ezért a Kft2. ajánlatának érvénytelenné nyilvánítása nem képezhette a felmondás alapját.

[50] A jegyzőkönyvek nem megfelelő aláírásáról (18. indok) úgy foglalt állást, hogy a felperesek speciális helyzetben voltak azzal, hogy az eljárásra két eljárási felelőst jelölt ki a vezető, ilyen speciális helyzetre a KBSZ szabályt nem ír elő, így nem róható a felperesek terhére okszerűen, ha a szabályzatot az alperes által semmilyen módon nem kommunikált értelmezés szerint alkalmazták a jegyzőkönyv aláírása körében. A KBSZ rendelkezéseiből nem tűnik ki, hogy szabálytalannak minősül az aláírás, ha két eljárási felelős látta el kézjeggyével, úgy, hogy az egyik egyben NIF-es szavazótag is. Az I. rendű felperes, mint jegyzőkönyvvezető egyben eljárási felelős, míg a II. rendű felperes szavazótagként írta alá a jegyzőkönyvet, és egyértelműen speciális rendelkezés hiányában nem lehet okszerű indoka a felmondásnak, ha nem írta alá a felpereseken kívül álló szavazótag a jegyzőkönyvet.

[51] Azon indokok körében, amelyek nem feleltek meg a valóság és az okszerűség kritériumának, nem vizsgálta az alapelvek sérelmét.

[52] A pertárgy értékét 13.536.858 forintban határozta meg a Pp. 21. § (5) bekezdése és 512. § (2) bekezdése alapján. A felperesek pervesztességére figyelemmel az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (1) bekezdése és 42. § (1) bekezdése alapján meghatározott illeték viselésére a Pp. 83. § (1) bekezdése, 101. § (1) bekezdése és 102. § (1) alapján kötelezte a pervesztes felpereseket. A perköltség megfizetésére a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja szerinti mértékben kötelezte a felpereseket a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján fele-fele arányban, amely összeg magába foglalja a másodfokú eljárással felmerült költséget is.

A felperesek fellebbezése

[53] A felperesek fellebbezésükben az elsőfokú ítélet megváltoztatásával, a munkaviszonyok jogellenes megszüntetése jogkövetkezményeként az alperes keresetük szerinti marasztalását kérték, az I. rendű felperes részére 5.534.774 forint, a II. rendű felperes részére 10.200.000 forint kártérítés megfizetésével, amely összeg az I. rendű felperes esetében a Pp. 521. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú tárgyalás berekesztését követően esedékessé vált követelést is tartalmazza.

[54] Álláspontjuk szerint az elsőfokú bíróság ítélete anyagi jogszabályt sért, mivel figyelmen kívül hagyta az Mt. 64. § (2) bekezdését és 66. § (1) és (2) bekezdését. A Fővárosi Ítéltábla 2.Mf. 31.042/2021/5. számú végzésének indoklására utalva hangsúlyozták, hogy a bírói gyakorlat értelmében a munkavállaló képességével összefüggő munkaviszony megszüntetési indok nem lehet formális, hanem konkrétan meg kell jelölni azokat az indokokat, amelyekből kitűnik, hogy a munkakör betöltésére a munkavállaló miért nem alkalmas. Ha a konkretizált indokok fennállnak, azok tekintetében is köteles lett volna megvizsgálni az elsőfokú bíróság, hogy valóban megalapozzák-e a munkakörre való alkalmatlanságot, vizsgálva azok súlyát és gyakoriságát. Amennyiben a munkavállaló két éven át hiba nélkül dolgozott, és egyik eljárásánál hibát követett el, az nem alapozhatja meg a szakmai alkalmatlanságot az elkövetett hibák gyakoriságának elenyésző volta miatt. Az I. rendű felperes körülbelül 20, a II. rendű felperes kb. 40 eljárást folytatott le eredményesen. Az alperes a felmondásban az indokok között szerepeltette a szakmai hiányosságot és a reparálhatatlan hibákat a munkavégzés kapcsán, amelyből következik, hogy nem az általuk tanúsított magatartás miatt szüntette meg a jogviszonyt, hanem a képességükkel összefüggő ok miatt, így a perben az alkalmatlanságot kellett volna alátámasztani. Az elsőfokú bíróság ítéletében megerősíti, hogy a felperesek jogviszonyának megszüntetésére a felmondás szövegétől eltérően nem alkalmassági, képességbeli indok miatt került sor, hanem általuk elkövetett magatartás, szakmai hibák, mulasztások miatt. Ennek jelentősége abban rejlik, hogy amennyiben a magatartással kapcsolatos probléma esetén az indokolás alkalmatlanságra és képességbeli hiányokra hivatkozik, az nem felel meg a valóság követelményének, ami a felmondás jogellenességéhez vezet. Az elsőfokú bíróság tévesen értelmezte az alkalmatlansági, képességgel összefüggő indokot, annak tényyszerűségét nem vizsgálta és azt is vizsgálnia kellett volna, hogy a kötelezettségszegések súlya megalapozza-e a munkaköri alkalmatlanságot, azaz okszerű-e. Az ítélet kihangsúlyozta, hogy a felmondási indokok a szakmai hibák, mulasztások miatt nem tekinthetők képességbeli, vagy alkalmatlansági indoknak, ez alapján tehát nem bizonyított a képességbeli hiányosság sem.

[55] Az elsőfokú bíróság az összefoglalónak minősülő, a szóbeli tájékoztatási, szakmai egyeztetési kötelezettség elmulasztása kapcsán hangsúlyozott, nyomatékosított és kiemelt tények világosságát, valóságát és okszerűségét nem vizsgálta. Figyelemmel kellett volna lenni arra, hogy az összefoglaló indok kapcsán kifejtett konkrét indokok esetében a vélt hibák összefüggésben vannak-e a tájékoztatási, szakmai egyeztetési kötelezettség megszegésével vagy sem, az összefüggés hiányában ugyanis nem lehet valós és okszerű a

konkrét felmondási indok. Hangsúlyozták, hogy saját hatáskörben önállóan hozhattak döntéseket a hatályos szabályzatoknak megfelelően, ezzel ellentétes utasítás, előírás nem került bizonyításra. A munkaszerződések 2.1 pontja kifejezetten előírja, hogy az eredményes működés érdekében a hatáskört meghaladó kérdésekben az intézkedés szükségességére fel kell hívni a közvetlen felettes figyelmét. felettes tanúvallomása szerint a szakmai egyeztetési, tájékoztatási kötelezettség szubjektív, nem meghatározható kötelezettség. Mindebből következően az alperes a perben egy szubjektív indokot kívánt tartalommal megtölteni, a szakmai egyeztetés nem értelmezhető a szignálás, a státusztábla vezetése, illetve a felületes dokumentáció elkészítése kapcsán. Ellenben a perben bizonyították, hogy minden felhozott indok kapcsán megtörtént a közvetlen felettes tájékoztatása.

[56] Rámutattak továbbá, hogy a felmondásban rögzített többszöri szóbeli figyelmeztetéssel szemben az alperes egyetlen alkalmat jelölt meg arra vonatkozóan, hogy szóbeli figyelmeztetést adott részükre, ezért a felmondás ekörben tett állítása nem valós. Az egyetlen alkalom során kizárt volt egyébként is a szóbeli egyeztetés az osztályvezető szabadsága miatt.

[57] Az eljárásban egyetlen szakmai hibát tudott az alperes bizonyítani a felmondás körében, a közbenső döntés ajánlattevő felé történő megküldésével összefüggésben, mindez azonban presztízavesztést nem eredményezett a részére. Az elsőfokú bíróság ítéletében igazolhatatlan feltevésekben bocsátkozott, holott azt kellett volna figyelembe venni, hogy a munkaviszonyok megszüntetésére nem magatartásbeli problémák miatt került sor, hanem képességükre való hivatkozással.

[58] Az alperes az ellenkérelmében a szóbeli tájékoztatás és szakmai egyeztetési kötelezettség megszegése körében arra hivatkozott, hogy olyan esetekben hoztak önálló döntéseket, amikor minden más kollégájuk egyeztetett az osztályvezetővel. Figyelemmel arra, hogy a felmondások idején a közbeszerzési eljárások lefolytatása papír alapon történt, így a vélt vagy valós hibák okirattal bizonyíthatóak lettek volna. Ez egyetlen esetben sem történt meg, így az indok valószínűleg nem tekinthető. Ezen túlmenően a felmondás szövegéből nem is állapítható meg, hogy a terhekre rótt kötelezettségszegés alatt az alperes az önálló döntéshozatalt érti. Az előzetes szakmai egyeztetési kötelezettség nem azonos a már végbement eljárási cselekmény kapcsán a tájékoztatással, az alperes is utóbb, a perben rótt a terhekre mindkettőt a hiánypótlás átvétele kapcsán, amely az indok világosságának kizártságára utal. Az sem állapítható meg, hogy az alperes a tájékoztatási, szakmai egyeztetési kötelezettség alatt minden esetben önálló döntéshozatalt értett.

[59] Kizárólag példálózó jelleggel, mindennemű konkrétumot mellőző felsorolást tartalmaznak az alperes beadványai. Az alperes sem tudta meghatározni, konkretizálni, hogy mely eljárások során, mely ajánlattevők esetében történt a vélt hiba, így azokból nem derül ki, hogy milyen szakmai hiba vezetett szakmai alkalmatlanságukhoz. Az ítéletben írtakkal ellentétben a 16. és 17. felmondás indok nem képezheti a felmondás tárgyát, mert a kötelezettségszegések sem a felmondásban, sem a per során az alperes által nem kerültek konkretizálásra.

[60] Az 1., 2., 3., 9., 13. felmondási indok kapcsán az alperes reparálhatatlan hibákra hivatkozott, de ezek tényét a perben nem bizonyította és konkrét következményekre sem hivatkozott, ezért valósnak nem tekinthetők.

[61] A 9. és 13., a szerződéskötési moratóriumra vonatkozó felmondási indoknál nem lehet figyelmen kívül hagyni, hogy a moratórium ideje alatt szerződést nem kötöttek. Az elsőfokú bíróság is mindösszesen azt állapította meg, hogy nem számolták bele a kezdő napot az időtartamba, és azt tévesen jelölték meg. Az alperes helytelenül terjesztette ki a felmondási indokot arra, hogy nem vették figyelembe azt a szabályt, miszerint, ha utolsó nap munkaszüneti nap, akkor az azt követő napon jár le a szerződéskötési moratórium. Ezt az elsőfokú bíróság sem értékelhette volna.

[62] A felmondást megalapozó indokként elfogadott 16. indokot - a határidő lejártát követően nem ajánlattevőtől átvett hiánypótlás - az alperes az ellenkérelmében tájékoztatási, szakmai egyeztetési kötelezettség megszegéseként minősítette. Azt nem terjeszthette volna ki, és nem módosíthatta volna az osztályvezető-helyetessel szemben fennálló kötelezettség elmulasztására, az indok nem tekinthető valósnak, mert az osztályvezetővel szabadsága miatt a szakmai egyeztetési kötelezettség megvalósíthatatlan volt. Az átadás-átvételi elismervény kiállításával kapcsolatos magatartás, mint indok nem szűkíthető le a hiánypótlás átvételére, továbbá a II. rendű felperes nem állított ki ilyen elismervényt, ezért ez az indok esetében nem is lehet valós.

[63] A 17. felmondási indok az Kft1 és a Kft2. ajánlatának érvénytelenné nyilvánításával kapcsolatos, ez az indok nem vizsgálható részben, arról összességében kell megállapítani valós, világos és okszerű voltát, így mindkét ajánlattevő esetében kell fennállnia a törvényi követelményeknek. Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a Kft2. esetében volt egyeztetés, ezért ennek az ajánlatnak az érvénytelenné nyilvánítása nem képezhette a felmondás alapját, így a szűkítő értékelés nem megengedett. Megjegyezték továbbá, hogy egyik esetben az érvénytelenítésre tettek javaslatot, de a másik változatban maguk nyilvánították érvénytelenné az ajánlattevőt. Ez utóbbit rótt terhükre az alperes, amely valós indoknak nem minősülhet, hiszen kizárólag a döntéshozó (vezérigazgató) tud érvénytelenné nyilvánítani ajánlattevőt.

[64] Az alperesnek a per során a szakmai hibákat, tájékoztatási, szakmai egyeztetési kötelezettségeket úgy kellett volna konkretizálni, hogy minden egyes felmondási indok esetében meghatározásra kerüljön az, hogy a terhükre rótt cselekmény mikor, melyik közbeszerzési eljárás során történt. Az alperes ellenkérelmében nem nevesítette a 15-től 18-ig terjedően megjelölt szakmai hibákat olyan szakmai szabályszegésekként, amelyekre a felmondásban utalt, de nem részletezett. Ezért megállapítható, hogy az alperes sem volt tisztában azzal, hogy a tájékoztatási, szakmai egyeztetési kötelezettség megsértésére vonatkozó felsorolás között van-e olyan, ami az 1-18-ig tartó felsorolás szakmai hibáira vonatkozna, ezért a felmondás indoka valósnak nem tekinthető.

[65] A vonatkozó jogszabály és a közbeszerzési szabályzat 3. fejezet 3.4. pontja munkáltatói utasításként egyértelműen rögzíti, hogy a felelős akkreditált közbeszerzési szaktanácsadó (FAKSZ) felelősséget vállal az eljárás közbeszerzési szempontú szakszerűségért, és a jogszabályoknak való megfelelésségért. Ez a felelősség tehát a FAKSZ-ot terheli nem a felpereseket, ezért a 17. felmondási indok emiatt sem lehet jogszerű.

[66] A közbenső döntésről szóló tájékoztatás idő előtti kiküldésére a közbeszerzési osztályvezető figyelmét felhívták és ekörben utasítást kértek tőle, amit az osztályvezető is megerősített tanúvallomásában. A közbenső döntést nem támogatta az ellenőrző szervezet, ezért az a későbbiekben visszavonásra került, reparálhatatlan helyzet azonban nem állt elő, az eljárás eredményes lezárult. Ilyen eset más alkalommal nem fordult elő munkaviszonyuk során, az alperes állította szemben ezen hibát a többi munkavállaló megfelelő teljesítményével, ellenben nem sikerült igazolnia, hogy lényegesen több hibával dolgoztak, mint munkatársaik. Ezért ezen indok valóságát emiatt sem lehetett megállapítani. Az alperes nem bizonyította, hogy minden más munkavállaló szakmai egyeztetést folytatott az osztályvezetővel, kifejezett anyagi pervezetés ellenére sem, ezáltal nem nyert igazolást, hogy minden más munkavállaló eleget tett a tájékoztatási, szakmai egyeztetési kötelezettségének, és ilyen hiba senki mással nem fordult elő.

[67] Az alperes nem vitatta, hogy munkavállalóként nem minősültek döntéshozónak, így az ajánlattevők érvénytelenné nyilvánítására csupán javaslatot tehettek. Az ettől ellentétes felmondás indok ezért nem tekinthető valósnak. Amiatt pedig, hogy a FAKSZ aláírta a bírálóbizottsági jegyzőkönyvet, felelősséget is vállalt az eljárás szakszerűségéért, jogszabályoknak való megfelelésségéért, ezért jogszerűtlen az elsőfokú ítélet azon megállapítása, miszerint a FAKSZ részvétele a közbeszerzési eljárásban nem mentesíti a munkavállalókat a szakmai hibák miatti felelősségre vonástól. Ugyancsak jogszabálysértő az a megállapítás, hogy az osztályvezetői aláírás, melynél kifejezetten az „egyetértek” megjegyzés szerepel, a felelősség alóli mentesülésüket nem eredményezi. Az elsőfokú bíróság álláspontja eljárásrendi bizonytalanságot teremtene az alperesi munkavállalók körében, sérülne a belső szabályzatnak és az észszerűségnek megfelelő azon elv, hogy a felelősebb pozíció és az ahhoz rendelt bérezés alapján a felettest terheli nagyobb felelősség. Az osztályvezetőt a közbeszerzési szabályzat szerint aláírási kötelezettség terheli a közbenső döntési jegyzőkönyv kapcsán, a felelősség áthárítása a munkavállalóra jogszerűtlen és tisztességtelen is.

[68] A szerződéskötési moratórium nem megfelelő számítása a felmondásban nem szerepelt, az ellenkérelemben tájékoztatási és szakmai egyeztetési kötelezettség megszegése között nem került felsorolásra és az egyéb szakmai szabályszegések között sem, ezért a per tárgyát sem képezhette. Amennyiben ez mégis vizsgálható, akkor kizárólag abban a körben tehető meg, hogy az alperes a szakmai hibát abban határozta meg, hogy a szerződéskötési moratórium 10 napos határidejébe a kezdő nap beszámításra került. Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy egyetlen alkalommal sem számították bele az általuk meghatározott kezdőnapot a moratórium idejébe, ezért helytelenül vonta le azt a következtetést, hogy a

moratórium kezdő napja helytelenül került megállapításra. Fontos tény, hogy a kezdő nap meghatározása a felmondás indokainak egy része volt, de a teljes felmondási indok nem tekinthető valósnak, okszerűnek és világosnak, mivel egyetlen alkalommal sem kötötték meg a szerződést a moratórium ideje alatt. Mindezek túl fontos az a körülmény is, hogy reparálhatatlanság itt sem történt. Az elsőfokú bíróság tévesen értékelte az általuk felvázolt, munkavállaló4 által folytatott gyakorlatot, és nem vette figyelembe a benyújtott összegzéseket sem. A perben bizonyították, hogy nem volt egységes a munkáltatói gyakorlat, így ezen okból sem lehet valós a felmondási indok. Továbbá az alperes a felmondásban határozta meg a tájékoztatási, szakmai egyeztetési kötelezettség lényegét abban, hogy egységesnek kell lennie a munkáltató gyakorlatának, így azt minden egyes felmondási indok esetében vizsgálni kellett volna.

[69] A hiánypótlás átvételével kapcsolatos indok nem került konkretizálásra, vélhetően az alperes sincs tisztában azzal, hogy mikor, mely eljárásnál történt az. Ez az indok nem szerepel a szakmai hibák összefoglaló indoka között, így ez sem képezheti a per tárgyát. Nem állapítható meg, hogy az I. rendű felperes általi átvételi elismervény kiállítása a szakmai hiba, vagy az, hogy a II. rendű felperes nem állította ki az átvételi elismervényt. Hangsúlyozandó, hogy a II. rendű felperes nem vette át az iratot és nem is vett részt ezen döntésben. A per során az alperes már nem csak az előzetes szakmai egyeztetési kötelezettséget róta terhükre, hanem egy utólagos tájékoztatási kötelezettséget is, ami azonban nem képezte a felmondás tárgyát, ezért sem világos ez a felmondási indok.

[70] Kifogásolták a fellebbezésükben az elsőfokú bíróság eljárási jogszabálysértéseit is, így egyrészt az alperes 2022. február 8-án eszközölt bizonyítási indítványai kapcsán. Az alperes ugyanis nem határozta meg konkrétan, hogy munkavállaló1, és asszisztens munkavállalók tanúkénti meghallgatásával konkrétan milyen tényeket kíván bizonyítani. Az alapeljárásban meghallgatott tanúk az akkor felhozott összes vélt hiba tekintetében nyilatkoztak, a bizonyítási indítvány nem felelt meg a Pp. 268. § (2) bekezdésének és 275. § (1) bekezdésének, ezért mellőzése lett volna indokolt, amit alátámaszt a Kecskeméti Törvényszék 70.019/2020/16. számú ítélete is. Az alperes nem jelentette be felettes tanú idézhető címét sem a Pp. 284. § (1) bekezdésének megfelelően, az elkésztett bejelentés alapján a bizonyítás lefolytatására már nem kerülhetett volna sor figyelemmel a Pp. 150. § (2) bekezdés a) pontjára és 220. § (6) bekezdésére, amit a bírói gyakorlat is alátámaszt. Az elsőfokú bíróság a jelzett kifogások ellenére az alperes 2022. február 8-án benyújtott bizonyítékait elfogadta, és az általuk előterjesztett okirati bizonyítékoknál jelentősebb súllyal értékelte a tanúvallomásokat és meg nem engedhetően állapította meg, hogy az elkészttség technikai okokra volt visszavezethető a bizonyítási indítvány kapcsán. Mindezzel megsértette a Pp. 153. § (2) bekezdés a) pontját és a 149. § (1) bekezdését is, az elkésztett teljesített perbeli cselekmény hatálytalannak minősül.

[71] A 2021. október 5-i tárgyalás elmulasztása kapcsán sérült a Pp. 223. § (3) bekezdése, és a Pp. 190. § (2) bekezdése. Alperes mulasztását úgy kellett volna értékelni, hogy egyéb perfelvételi nyilatkozatot nem kíván, illetve nem tud tenni. A Fővárosi Ítéltábla végzésében az eljárást a per érdemi szakaszától írta elő megismételni, figyelemmel arra, hogy az alperes részletesen nyilatkozott a felperesi kötelezettségzegésekre, mulasztásokra az alapeljárásban. Ennek ellenére az elsőfokú bíróság jogszabályellenesen vette figyelembe a

megismételt eljárásban benyújtott alperesi bizonyítékokat, és adott helyt a bizonyítási indítványoknak.

[72] Az elsőfokú bíróság az ítélet rendelkező részében és az indokolásban eltérően állapította meg az eljárás illetékét, illetve a pertárgyértéket sem megfelelően határozta meg.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme

[73] Az alperes fellebbezési ellenkérelmét a Pp. 372. § (2) bekezdésében előírt 15 napos határidőn túl terjesztette elő, így az a Pp. 372. § (3) bekezdése alapján hatálytalannak minősült, azt kizárólag észrevételként volt figyelembe vehető. Az alperes a felperesek fellebbezésével érintett elsőfokú ítéleti rendelkezések helybenhagyását kérte, annak helyes indokai alapján.

[74] Érvelése szerint az elsőfokú bíróság három felmondási indok tekintetében helyesen állapította meg a munkáltatói intézkedés megalapozottságát. Mindösszesen azt emelte ki, hogy a vezérigazgatói döntés meghozatala előtti tájékoztatás kiküldését az osztályvezető jelentős súlyú mulasztásnak tekintette, mindez vallomásából egyértelműen megállapítható. A hiánypótlás szabálytalan átvétele körében pedig hangsúlyozta, hogy ez az alperesnél egyedülálló és jelentős súlyú esetnek minősült, és önmagában is eredményezhette volna a felperesek jogviszonyának akár azonnali hatályú megszüntetését. asszisztens tanú elmondta, hogy a hiánypótlási határidő letelte után áthozott iratot a felperesek határidőben érkezettként kívánták átvétetni vele, majd, amikor nem volt erre hajlandó, a felperesek saját maguk készítették el az átvételt igazoló okiratot, úgy, hogy a felperesek felé jelzésre került az átvétel szabálytalansága. A II. rendű felperes is tevékeny szerepet vállalt a hiánypótlás átvételében, hiszen ő hozta azt át az alperes egy másik osztályáról a közbeszerzési osztályra.

[75] A felperesek fellebbezésükben az elsőfokú bíróság eljárási jogszabálysértése körében nem hivatkoztak arra, hogy az elsőfokú bíróság az általa megalapozottnak minősített felmondásbeli indokokkal összefüggésben a tényállást tévesen állapította volna meg, vagy a bizonyítékokat tévesen mérlegelte. Ennek hiányában az ítélet ezen megállapításai jogszerűen nem támadhatóak.

[76] A periratoknak teljes mértékben ellentmond az a felperesi álláspont, hogy az Kft1-vel, a szerződéskötési moratóriummal és hiánypótlás átvételével kapcsolatos érvelés nem képezte a felmondás indokát, így a per tárgyának alapjául sem szolgálhattak. A felperesek tévesen értelmezték a felmondás indokolását, amikor a tájékoztatási, szakmai egyeztetési kötelezettség megsértéséből kívánják levezetni a felmondás valamennyi indokát, annak ellenére, hogy a munkavégzés alapján tapasztalt szakmai hibákra, hiányosságokra, a munkavégzés felületességére, mint összefoglaló indokra külön is hivatkozik a felmondás. Akörben az elsőfokú bíróság ítélete is pontosításra szorul, miszerint a felmondás indokai nem

tekinthetőek képességbeli, vagy alkalmatlansági indoknak, habár azok a munkavégzés során elkövetett hibák és mulasztások. Az Mt. fogalomrendszerében a munkavégzés során elkövetett hibák és mulasztások a képességbeli okok és nem a magatartások körébe sorolandók, ahogy azt a felperesek állítják.

[77] A felpereseket az együttműködési és tájékoztatási kötelezettség anélkül is terhelte, hogy ez munkaköri leírásban, belső szabályzatban, vagy e-mailben előírásra került volna. A hosszabb ideje töretlen bírói gyakorlat szerint több indokból álló felmondás esetében egyetlen indok valós és okszerű volta jogszerű felmondást eredményez. Továbbá a II. rendű felperes korábbiakban nem hivatkozott - egyébként vitatható - álláspontjára, miszerint a felmondásból nem állapítható meg, hogy munkaviszonyának megszüntetésére a jogi, vagy a közbeszerzési szakértelem hiánya vezetett, és emiatt nem világos a felmondás, így utóbb ezt az érvelést már figyelembe venni a perben nem lehet.

[78] A felperesek álláspontjával szemben a tényállás helytálló értelmezése szerint „a 21. számú főút város” eljárásban a felperesek két ajánlattevőt hívtak fel hiánypótlásra. A két ajánlattevővel kapcsolatos felperesi mulasztások eltérőek voltak, így mindezek külön vizsgálандóak. Az Kft1-nél a felperesek nem egyeztettek szakmai felettesükkel, míg a Kft2-nél igen, így egyik esetben valós a felmondás összefoglaló indoka, a másikban nem. Az elsőfokú bíróság a felperesi érveléssel ellentétben körültekintően állapította meg a tényállást, és vonta le megfelelő következtetéseit.

[79] Az eljárásjogi szabálysértésekkel kapcsolatosan rögzítette, hogy az elsőfokú bíróság a perrendtartási szabályokat megtartva folytatta le a bizonyítási eljárást. A nagy terjedelmű előkészítő iratokat a felperesek a tényállással kapcsolatos újabb állításai és ismétléseket tartalmazó terjedelmes beadványai generálták, a per elhúzásához a felperesek pertaktikája vezetett.

A másodfokú bíróság döntése

[80] A felperesek fellebbezése nem alapos.

[81] A másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet elleni fellebbezést a Pp. 370. § (1) bekezdése és 371. §-a alapján kizárólag a fellebbezés korlátai között vizsgálhatta, mivel a csatlakozó fellebbezést jogerősen – a benyújtására nyitva álló határidő elmulasztása miatt – visszautasította, továbbá az alperes ekörben előterjesztett igazolási kérelmét elutasította. A felülbírálat tárgyát kizárólag a felperesek jogviszonyának jogszerű megszüntetését megalapozó felmondási indokokra vonatkozó elsőfokú ítéleti megállapítások képezték. A másodfokú bíróság így nem vizsgálhatta azokat a felmondási indokokat, melyekről az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy a felmondások valós és okszerű indokának alapjául nem szolgálhattak.

[82] A megismételt eljárásra irányadóak voltak a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 2.Mf.31.042/2021/5. számú végzésében rögzített iránymutatások, az elsőfokú bíróságnak az abban foglaltakat teljesítenie kellett a hatályos perjogi szabályokra figyelemmel is irányadó 1/2014. (VI. 30.) PK vélemény 2. pontja értelmében.

[83] A felperesek által a fellebbezésben kifogásolt eljárási szabálysértések az elsőfokú bíróság döntésének hatályon kívül helyezését és megváltoztatását nem eredményezik. A korábban eljáró elsőfokú bíróság a felmondási indokok összefoglaló jellegére vonatkozó eltérő jogi álláspontja miatt a bizonyítási eljárást teljeskörűen nem folytatta le. A Pp. 237. § (4) bekezdése alapján a bíróság nyilatkozattételre felhívással, illetve tájékoztatással hozzájárul ahhoz, hogy a felek eljárási kötelezettségeiket teljesíthessék, ami a bizonyítás indítványozását is érinti. A megismételt eljárásban az utólagos bizonyítási indítvány előterjesztésére jogszerű lehetőség volt, figyelemmel arra, hogy az elsőfokú bíróság a másodfokú bíróság által adott iránymutatásoknak megfelelően a Pp. 237. §-a szerint eljárva az anyagi pervezetés keretében a 2021. október 5-i tárgyaláson kifejezetten felhívta az alperest, hogy pontokba szedve részletezze a felmondások összegző indokait. Ennek keretében indokoltnak minősült a részletes tényállítások megtételére vonatkozó további nyilatkozattételi és további bizonyítékok megjelölésére vonatkozó felhívás is, amire az ítéltábla is rámutatott a végzésében. Mindezt nem írja felül az a körülmény, hogy az ítéltábla az érdemi tárgyalási szaktól írta elő az eljárás megismétlését. Ezért a 2021. október 5-i tárgyalás elmulasztása alapján nem lehetett alkalmazni a Pp. 190. § (2) bekezdés a) és b) pontjában foglaltakat és úgy tekinteni, hogy az alperes egyéb perfelvételi nyilatkozatot nem kíván tenni, az ugyanis ellentétben állt volna a perben korábban már megtett nyilatkozataival és a bíróság által felé intézett felhívással.

[84] Mindezek okán a bizonyítási eljárást nem teszi szabálytalanná az a körülmény, hogy munkavállalól és felettes tanúkat az alapeljárásban az elsőfokú bíróság már meghallgatta és a megismételt eljárásban meghallgatásukat ismételten foganatosította. Arra is rámutat a másodfokú bíróság, hogy a Pp. 275. § (1) bekezdése értelmében a bizonyítási indítványban a fél köteles megjelölni a bizonyítani kívánt tényt és a bizonyítási eszközt, az alperesi beadvány a Pp. 110. § (3) bekezdésére is figyelemmel ennek a követelménynek megfelelt. Abból megállapítható volt, hogy munkavállalól, felettes és asszisztens munkavállalók meghallgatásával a felmondásban megjelölt indokok és a beadványban e körben tett tényállítások valóságát kívánta alátámasztani az alperes, ahhoz nem volt szükség arra, hogy konkrét dátumot és közbeszerzési eljárást nevesítsen az alperes. Az alperes a bizonyítási indítvány előterjesztésére a bíróságtól határidő hosszabbítást kapott a 2022. február 8-i tárgyalás napjáig. Az ezt követő napon – adminisztrációs hibára hivatkozással – pótlólag becsatolt A/1-A/11-ig terjedő mellékletek olyan felmondási indokokat érintettek, amelyek körében az elsőfokú bíróság a valóságot és okszerűséget nem állapította meg, ezért az e körben előadott eljárási szabálysértésre vonatkozó hivatkozást a másodfokú bíróság nem érintette. Az a körülmény, hogy felettes tanú idézhető címének bejelentésére az alperes nyolc napos határidőt kért a tanú fizetés nélküli szabadságára figyelemmel, a bizonyítás mellőzését nem vonta maga után. Mindezek okán a bizonyítás elrendelésének mellőzésére vonatkozó, a Pp. 276. § (4) bekezdés a) pontja szerinti feltételek nem állottak fenn.

[85] Az ítéltábla megállapította, hogy a felperesekkel közölt – azonos tartalmú – felmondások összefoglaló jellegű indokokat tartalmaznak, amit az alperesnek az eljárás során lehetőségében állt konkretizálni, és ezen indokok valóságát, okszerűségét bizonyítani. A felmondásokban rögzítettek szerint a felperesek a közvetlen munkahelyi vezető felé fennálló tájékoztatási, szakmai egyeztetési kötelezettségüket a munkahelyi közvetlen vezető szóbeli figyelmeztetései ellenére ismétlődően megszegték, valamint a munkavégzésük szakmai hibákkal, hiányosságokkal és felületességgel terhelt. A felmondások utalnak arra, hogy az adott közbeszerzési eljárás lényeges lépését szóban is meg kell beszélni, és szakmailag egyeztetni azt, mivel egységes szakmai álláspontot kell képviselnie a munkáltatónak az eljárások során. A szakmai hibák körében konkrétan megjelölte az alperes a 2017. december 23-án megjelent és folyamatban lévő uniós nyílt közbeszerzési eljárást, példalózó jelleggel fel is sorolta, hogy a felperesek szakmailag ellentétes döntéseket hoztak az osztály által folytatott (egységes Kbt. értelmezésen alapuló, osztályértekezleten átbeszélt) gyakorlattal szemben, és konkrétan nevesítette az ajánlati biztosíték közbenső döntést követő összegzés kiküldését, megelőző visszautalását, az ár indoklás vizsgálat nélküli elfogadását, az ajánlati kötöttség meghosszabbított határidejének számítását. Mindezeket túl a munkavégzés felületességére visszavezethető munkaköri kötelezettség elmulasztását is a felperesek terhére rótták a felmondások.

[86] Az alperes tehát több olyan magatartást megjelölt összefoglalóan a felmondásban és utalt példalózóan egy-egy konkrétabb szabályszegésre, amelyekből a felperesek képességével kapcsolatosan vont le következtetéseket és tekintette azokat olyan indokoknak, amelyek megalapozzák és okszerűen eredményezik a munkaviszonyok megszüntetést. Az alperes az összefoglaló indokokat konkrétan meghatározhatta, és részletezhette, mint olyan indokokat, amelyek alapján úgy foglalt állást, hogy a munkavállaló az adott munkakör ellátására a továbbiakban alkalmatlan.

[87] A töretlen bírói gyakorlat értelmében (Mfv.I.10.356/2017/6., Mfv.I.10.922/2008/5.) több felmondási indok esetén egyetlen indok valósága és okszerűsége jogszerű felmondást alapozhat meg, ha abból megállapítható, hogy a munkaviszony a továbbiakban nem tartható fenn (Mfv. II.10.456/2013/6.). Ez utóbbi vizsgálata az okszerűségnek való megfelelés körébe esik.

[88] A felperesek nem vitatottan a „21-es számú főút város” eljárásban munkaköri feladatként eljárási felelős kijelölést kaptak közvetlen felettesüktől, a közbeszerzési osztály vezetőjétől. A perben irányadó, a felek által nem vitatott tényállás szerint a felperesek még azelőtt küldték ki a közbenső döntésről szóló tájékoztatást az ajánlattevőnek, hogy a döntést a vezérigazgató meghozta.

[89] Az Mt. 52. § (1) bekezdés c) pontja akként rendelkezik, hogy a munkavállaló köteles munkáját személyesen, az általában elvárható szakértelemmel és gondossággal, a munkájára vonatkozó szabályok, előírások, utasítások és szokások szerint végezni.

[90] A felperesek munkaköri leírásában rögzítésre került munkakörük célja, azaz: részvétel a társaság közbeszerzési feladatainak ellátásában, a közbeszerzéssel megkötött szerződések szükség szerinti módosításában a jogszabályokban előírt út/vasúthálózat-fejlesztések, illetve egyéb, a társaság feladatkörébe utalt beruházások megvalósulása céljából. Egyben részletesen tartalmazza az okirat a felperesek fő felelősségeit is, e körbe tartozik eljárési felelősként a közbeszerzési eljárások előkészítésében, lefolytatásában való részvétel és tanácsadás, kapcsolattartás és koordinációs feladatok ellátása a közbeszerzési eljárásban érintett munkatársakkal, a közbeszerzési dokumentáció összeállítása.

[91] A közbeszerzési szabályzat 3.1.4. j) pontja értelmében az eljárési felelős a közbeszerzési eljárás értékelési szakaszában felelős a közbenső döntés alapján az ajánlattevők tájékoztatásáért a megfelelő és az érvénytelen ajánlatokról. A bírálóbizottság döntési javaslatot terjeszt a döntéshozó elé, amit szignálnia kell a közbeszerzési osztályvezetőnek, a beszerzési igazgatónak is, és véleményt nyilvánít a közbeszerzés tárgya alapján illetékes vezérigazgató-helyettes is, de a javaslat alapján a döntésre jogosult személy a vezérigazgató.

[92] A Kbt. 79. § (1) bekezdése szerint az ajánlatkérő köteles az ajánlattevőt, vagy részvételre jelentkezőt írásban tájékoztatni az eljárás, vagy az eljárás részvételi szakaszának eredményéről, az eljárás eredménytelenségéről, az ajánlattevő vagy részvételre jelentkező ajánlatának, illetve részvételi jelentkezésének érvénytelenné nyilvánításáról, valamely gazdasági szereplő kizárásáról, valamint ezek részletes indokáról, az erről hozott döntést követően a lehető leghamarabb, de legkésőbb három munkanapon belül.

[93] A fenti jogszabályi rendelkezésekből és az alperesi belső szabályozásból egyértelműen kitűnik, hogy az említett tájékoztatást az ajánlatkérő nevében eljáró eljárési felelősnek értelemszerűen a döntést követően kell megadnia az ajánlattevők felé. A perbeli esetben a felperesek ezen kógens rendelkezéseket súlyosan megszegve, azokkal ellentétesen jártak el, amikor a közbenső döntés várható tartalmáról a vezérigazgató határozatának meghozatala előtt már tájékoztatták az ajánlattevőt. A felperesek munkaköri kötelezettsége volt a Kbt. és az alperesi szabályzatok pontos ismerete és a lefolytatott eljárások során ezen előírások szigorú betartása. Az adott esetben a felperesek által közölt tájékoztatás az említett alapvető eljárési szabályokat súlyosan sértő szakmai hibának minősül. Az a körülmény, hogy utóbb a vezérigazgató a javaslatot jóváhagyta, nem mentesíti a felpereseket az alól, hogy eljárásukkal valamennyi irányadó szakmai szabályt megszegtek, ahogy az a körülmény sem, hogy a döntés a KEF nem támogató tanúsítványának kiállítását követően visszavonásra került. E körben kizárólag annak volt jelentősége, hogy a felperesek a jogszabállyal és az alperes szabályzatával ellentétesen jártak el és a döntéshozói aláírást megelőzően a terhükre rótt módon intézkedtek. Ezért annak sincs jelentősége, hogy döntéselőkészítők voltak az eljárásban. Arra is rámutat a másodfokú bíróság, hogy a felperesek a közbeszerzési eljárás összefoglalójával a közbenső döntés előkészítő jegyzőkönyvet jóváhagyás végett küldték meg a vezérigazgatónak, ami szintén egyértelműen arra mutat, hogy a felperesek tisztában voltak a döntés szabályszerű folyamatával, mégis ezzel ellentétesen cselekedtek. A perben az sem nyert igazolást, hogy ilyen súlyú hibát más munkavállaló is vétett. Mindezek alapján

teljeskörűen egyetértett a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság azon álláspontjával, hogy a közbeszerzési eljárást lefolytató szervezet nevében eljáró felperesek által az ügymenettel ellentétes, súlyos szakmai hibának minősülő magatartás önmagában a munkaviszonyuk megszüntetésének okszerű indokául szolgált.

[94] A szerződéskötési moratórium határidejére vonatkozó indok körében az elsőfokú bíróság megállapította az I. rendű felperes öt, míg a II. rendű felperes két esetben rosszul határozta meg a moratórium kezdő napjának számítását, és egy alkalommal az I. rendű felperes a lejárati napját is, ami a tényállás szerint a 2018. áprilisi időszakra vonatkozó, Vonalszakasz3 vonalszakaszt érintő eljárást érintette. E körben azt hangsúlyozza a másodfokú bíróság, hogy a Kbt. egyértelműen rögzíti a határidő számítására vonatkozó szabályokat, amely szerint a határidőbe a kezdőnap nem számít bele és kezdőnapnak a határidő megkezdésére okot adó cselekmény, vagy egyéb körülmény esik, míg munkaszüneti nap esetén a lejárati időpontja csak az az követő munkanap (48. §). A kezdő nap vonatkozásában a régi Kbt. is ezzel teljesen azonos szabályt tartalmazott. Erre figyelemmel kezdő napnak az összegzést kiküldését követő nap minősül. Az elsőfokú bíróság az irányadó jogszabályok, azaz a régi és a hatályos Kbt. rendelkezéseinek helytálló értelmezését adta azzal, hogy a lejáratra vonatkozó helytelen időpont esetében a munkaszüneti napra vonatkozó számításnak nincs is jelentősége, mivel a határidő lejárt a perbeli napon munkanapra (2018. április 21. szombat) esett.

[95] A felpereseknek a munkaköri feladataik szakszerű teljesítéséhez elengedhetetlen volt a jogszabályok ismerete. Alapvető elvárás volt munkakörükhöz kapcsolódóan irányukba az, hogy pontosan állapítsák meg a jogszabályban rögzített határidőket, függetlenül attól, hogy a szerződések megkötésére a moratórium ideje alatt ténylegesen sor került-e. Az alperes helytállóan vette figyelembe, hogy a felperesek szakmai hibát vétettek több alkalommal a határidők számításakor munkavégzésük során, és ez a munkavégzésük felületességére utaló körülménynek minősül. A felmondást követő időszakot érintő (2-3 évvel későbbi), a felperesek által becsatolt összegzések semmilyen formában nem igazolhatják azt az állítást, hogy a felperesek az osztály által kialakított gyakorlatot követték.

[96] Téves volt a felperesek azon fellebbezési hivatkozása is, miszerint a városi eljárás kapcsán a szakmai egyeztetés hiányával, a szakmai hiba elkövetésével kapcsolatosan részletezett indokot úgy ítélték meg, hogy a felmondás alapjául csak egységesen, mind a Kft2., mind az Kft1 ajánlatának érvénytelenítésére vonatkozó javaslat esetében annak együttesen kell fennállnia, és ennek hiánya jogellenességet eredményez. Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, a bizonyítékok alapján az Kft1 vonatkozásában minősül az alperes által részletezett indok valósnak, ami nem tekinthető a felmondási indok meg nem engedett módosításának, szétválasztásának.

[97] Az Kft1 ajánlatának érvénytelenné nyilvánítása körében a felperesek a Kbt. 69. § (11) és (13) bekezdéseivel ellentétesen kért hiánypótlási felhívást követően tették meg az érvénytelenítésre vonatkozó javaslatot. A Kbt. 69. § (11) bekezdése kifejezetten azt rögzíti, hogy nem kérhető igazolás benyújtása, ha az ajánlatkérő az Európai Unió bármely tagállamában működő (...) ingyenes elektronikus adatbázisba belépve közvetlenül

hozzájuthat az igazoláshoz, vagy egyéb releváns információhoz, illetve a (13) bekezdés szerint az ajánlatkérő jogosult az ajánlatban vagy részvételi jelentkezésben benyújtott igazolás, nyilatkozat tartalmának ellenőrzése érdekében más állami vagy önkormányzati szervtől, hatóságtól, vagy gazdasági szereplőtől információt kérni. A perbeli esetben az Kft1 ajánlata kapcsán a szükséges információ az adatbázisból elérhető volt, kifejezetten ezt rögzítette a Miniszterelnökség Közbeszerzési Főosztály szabályosságra vonatkozó zárótanúsítványa is. felettes 2018. április 17-én kelt e-mailje igazolja azt a körülményt, hogy a felperesek az Kft1 ajánlatával kapcsolatosan egyeztetést az osztályvezetővel nem végeztek. A közhiteles adatbázisból a felpereseknek lehetősége lett volna meggyőződni arról, hogy az ajánlattevői nyilatkozat megfelelő-e, és az esetleges ellentmondás hiánypótlás kibocsátása nélkül is feloldható, ahogy arra a zárótanúsítvány is utal.

[98] Azt a felperesek sem vitatták, hogy a közvetlen felettesükhöz szakmai kérdésekkel fordulhattak, illetve az alperes az irányadó tényállás szerint mentor-rendszert is működtetett, továbbá az osztályon rendelkezésükre állt a korábbi évekre vonatkozó közbeszerzések iratanyaga. A fentiekből megállapítható, hogy a Kbt. említett rendelkezéseinek helyes értelmezésével a felperesek nem voltak tisztában, amennyiben e körben bármiféle értelmezésre volt szükségük, azt az osztályvezető felé kellett volna jelezniük. Az osztályvezető 2018. április 17-én kelt e-mailje nem a felperesek eljárásával azonos osztálygyakorlatot „ismeri el”, hanem a Miniszterelnökség által rögzített hibára hívja fel a kollégák figyelmét éppen az egységes osztálygyakorlat érdekében. Annak vizsgálata, hogy az ajánlatok hiánypótlásra szorulnak-e, a felperesek, mint eljárási felelősök és nem a felelős akkreditált beszerzési tanácsadó (FAKSZ) feladatát képezte, figyelemmel arra, hogy a közbeszerzési szabályzat szerint a FAKSZ csak a közbeszerzési szempontú szakmai tartalomért felel, az ajánlattételi felhívásnak való megfelelésség ellenőrzése az eljárási felelős feladatát képezi.

[99] A felperesek osztályvezetőjének ellenőrzési kötelezettsége az esetenkénti, szűrőpróbaszerű tevékenységet jelenti, nem értelmezhető akként, hogy az egyes munkafázisokat a felperesek helyett, illetve mellett az osztályvezető is köteles elvégezni. Ilyen következtetés a magasabb munkakörhöz tartozó magasabb díjazásra vonatkozó felperesi érvelésből sem vonható le. Ez ugyanis a munka indokolatlan megduplázódását eredményezné, ami nyilvánvalóan nem lehet célja egyetlen munkafolyamatban épített ellenőrzésnek sem. A felperesek munkakörükhöz kapcsolódó, az Mt. 52. § (1) bekezdés c) pontja szerinti alapvető kötelezettsége volt a kellő szakértelemmel és gondossággal történő munkavégzés, felelősségük a szakmai szabályoknak, munkáltatói utasításoknak való megfelelésségre mindenképpen kiterjedt. Amennyiben ezen előírásokat nem teljesítették, alappal nem hivatkozhattak arra, hogy felettesük esetlegesen nem észlelte az általuk összeállított szakmai anyagok helytelen tartalmát. Ugyanakkor megjegyzi a másodfokú bíróság, hogy az osztályvezető – tanúvallomása szerint – maga is szóbeli figyelmeztetésben részesült a felperesekkel kapcsolatos események miatt.

[100] Arra is rámutat a másodfokú bíróság, hogy a felmondásban nem valamennyi eljárás kapcsán hivatkozott az alperes reparálhatatlan helyzet fennálltára, ami egyébként sem jelenti azt, hogy a valós, okszerű indok ne vezethetne a jogszerű felmondáshoz.

[101] Helyesen foglalt állást úgy az elsőfokú bíróság, hogy a felperesek a hiánypótlás szabálytalan átvétele miatt már a felmondást megelőzően szóbeli figyelmeztetésben részesültek, és ez az indok önmagában nem képezhetette a felmondás indokát. Ugyanakkor a töretlen bírói gyakorlat értelmében a figyelmeztetés ténye a hasonló jellegű mulasztások, kötelezettségzegések esetén a mérlegelés során a felmondást megalapozó körülmények értékelésnél figyelembe vehető, mindezt rögzítette is az ítéltábla az alapeljárásban meghozott ítéletet hatályon kívül helyező végzésében. A bizonyítékokat helyesen értékelte az elsőfokú bíróság, asszisztens és munkavállaló tanúvallomása egybehangzó volt arra nézve, hogy a felperesek a feljük megadott konkrét tájékoztatás ellenére szabálytalanul átvették a hiánypótlást, ettől ellentéset megalapozatlanul állítottak a felperesek.

[102] Az ajánlattételi felhívás és a hiánypótlási felhívás is egyaránt tartalmazta az ajánlat és a hiánypótlás benyújtására vonatkozó előírásokat, abból a felpereseknek is tudomással kellett bírni arról, hogy az átvétel részükről nem szabályszerű. A II. rendű felperes az átvételi folyamatnak tevőleges résztvevője volt, asszisztens tanú elmondta, hogy kifejezetten a II. rendű felperessel egyeztetett az irat átvételéről, amelynek során egyértelműen elhangzott az, hogy elkészség miatt nem vehető át az irat. Ezért a felmondás alapjául szolgáló indok megalapozottsága körében annak nincs jelentősége, hogy az átvételi elismervényen csak az I. rendű felperes aláírása szerepel. A felperesek ezen eljárása nem felelt meg a közbeszerzési osztály által kialakított gyakorlatnak, valamint az ajánlati felhívásban előírt szabályoknak, a felperesek a velük közölt tájékoztatással szembehelyezkedve, azzal kifejezetten ellentéset cselekedtek. Mindezek alapján az alperes helyesen vette figyelembe a felperesek jogviszonyának megszüntetésekor ezeket a körülményeket is és értékelte úgy, hogy nem képesek a munkakörükkel kapcsolatos elvárásoknak, előírásoknak eleget tenni.

[103] Nem volt vitatott a perben az, hogy más munkavállalók is vétettek hibákat a munkavégzésük során, a jogviszonyok megszüntetésére vonatkozó intézkedések azonban mindig egyedi elbírálást igényelnek, és arról kellett döntenie a felperesek vonatkozásában, hogy a perbeli esetben az adott magatartások megalapozták-e a munkaviszonyok megszüntetését. Önmagában erre alapítottan a joggal való visszaélés sem állítható, e körben is helytálló következtetésre jutott az elsőfokú bíróság.

[104] Az Mt. 52. § (1) bekezdés c) pontjában rögzített, a munkavállaló „általában elvárható szakértelmére és gondosságára” vonatkozó kitétel és az ezzel összefüggésben álló, az Mt. 6. § (1) bekezdésében foglalt általános elvárhatóság szabályából következően a munkavállaló munkájára vonatkozó szakmai előírások magától értetődően kötelezőek a munkaköri feladatok teljesítésére, és megsértésük egyben munkaviszonyra vonatkozó szabály megszegését is jelenti. A kellő gondosságnak a felperesek esetében mindenképp ki kell terjednie a munkavégzés során a hatályos jogi szabályozás és a belső szabályzatok ismeretére és azok megfelelő alkalmazására is. Az elsőfokú bíróság helyesen hangsúlyozta, hogy a felperesek munkaviszonya nem szankciós jelleggel, a munkaviszonyukból származó lényeges kötelezettségük szándékos, vagy súlyos gondatlansággal történő jelentős mértékű megszegése

miatt szűnt meg, ezért a felmondás indokait nem ilyen megközelítésből kellett értékelni. Azokat a magatartásokat, amelyeket az alperes az összefoglaló indokok kapcsán megnevezett, részletezett és a bizonyítási eljárásban valósnak minősültek, az eset összes körülményének gondos mérlegelésével megalapozottan értékelte úgy az elsőfokú bíróság, hogy okszerűen igazolják az alperes azon döntését, hogy a továbbiakban nem tart igényt a felperesek munkájára és a jogviszonyukat felmondással megszünteti.

[105] A fentiekre tekintettel a másodfokú bíróság a fellebbezéssel érintett körben vizsgálva a felmondások jogszerűségét megállapította, hogy az elsőfokú bíróság érdemben helyes döntést hozott. Így a másodfokú bíróság a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

Záró rendelkezések

[106] A másodfokú bíróság a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte az eredménytelenül fellebbező felpereseket az alperes másodfokú, kizárólag a tárgyaláson való részvétellel felmerült perköltségének viselésére a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2), (4)-(6) bekezdése szerinti, mérsékléssel megállapított összegben. Az alperes fellebbezési ellenkérelme ugyanis hatálytalannak minősült, azzal összefüggésben költségeit a Pp. 83. § (5) bekezdése alapján a felperesekre nem háríthatja át.

[107] A megismételt eljárásban a Pp. 51. § (1) bekezdése alapján illetékfizetési kötelezettség nem merült fel.

Budapest, 2022. december 13.

dr. Orosz Andrea s.k.
s.k.

dr. Szalai Beatrix s.k.

dr. Laczó Adrienn Lilla

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

...